

Služba kázania pri sobotných bohoslužbách

Máj

Miesto / deň	7.	14.	21.	28.
Bratislava 1	E. Duda	B. Soós	K. Badinský	J. Scharffenberg
Bratislava 2	J. Valky	K. Badinský	M. Riečan	D. Novomeský
Petržalka	BA1	M. Riečan	A. Šuťák	J. Obrcian
Dúbravka	M. Bosanniová	BA2	D. Novomeský	J. Valky

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA:

Pondelok:	modlitebné stretnutie biblické štúdium, kniha Zjavenie	Cablkova Dúbravka	18:00 hod. 18:30 hod.
Utorok:	biblické štúdium, kniha Zjavenie	Cablkova	11:00 hod.
Streda:	modlitebné stretnutie seniorov stretnutie mládeže biblické prednášky, „Otázky života“	Ferienčíkova Cablkova Petržalka	10:00 hod. 18:00 hod. 18:00 hod.
Štvrtok:	cvičenie – fitness	Ferienčíkova	17:00 hod.
Piatok:	stretnutie mládeže	Cablkova	17:00 hod.
Sobota:	stretnutie učiteľov sobotnej školy sobotná škola, štúdium Božieho slova kázanie z Božieho slova		08:40 hod. 09:30 hod. 10:50 hod.

DÔLEŽITÉ DÁTUMY A PODUJATIA V MÁJI:

1.	20. výročie klubu Pathfinder	Liptovský Ján
6. - 8.	Stretnutie kazateľských manž. párov	Medlov, ČR
22.	Biblická súťaž – celoštátne kolo	
27. - 29.	Vikendové stretnutie JOEL	
31. - 2.6.	Únijné stretnutie evanjelistov	

Modlitby

A modlitba viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne. A ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu. Vyznávajúce si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Vela môže účinná modlitba spravodlivého. (List Jakubov 5,15.16)

Kontakty:

Zbor Bratislava 1 Cablkova ul. č. 3, 821 04; ba1.casd.sk
 Zbor Bratislava 2 Ferienčíkova ul. č. 5, 811 04; ba2.casd.sk
 Skupina Petržalka Wolkrova ul. č. 4
 Skupina Dúbravka M. Sch. Trnavského 2/A (kostol ECAV)
 Kazatelia Karol Badinský, tel: 0905 302 793, e-mail: kbadinsky@casd.sk
 Marek Riečan, tel: 0917 338 362, e-mail: mriecean@casd.sk
www.casd.sk

Redakcia, preklady a úprava textu: Karol Badinský

MÁJ 2016

DESATORO MEDZILUDSKÝCH VZŤAHOV

1. **Formovať seba samých.** Láska nespočíva iba v tom, že milujeme blížnych, ale aj v tom, že samých seba robíme „milovateľnými“, že sme láskaví, čím umožňujeme blížnemu, aby nás ľahšie miloval. Teda treba sa vyhýbať, tomu, aby sme neboli „hranatí“, kyslí a nepretláčali priveľmi do popredia svoje „ja“.

2. **Nehovoriť vždy o svojich právach.** Myslíme trochu aj na svoje povinnosti. Často stavíme do popredia svoje požiadavky: „Keby mi šiel v ústrety“, „keby ma zavolať“, „keby sa správal tak a tak“. Myslíme na to, aby sme konali svoje povinnosti, a tak pomôžeme iným, aby aj oni plnili svoje.

3. **Na utrpenie urážky nehľadieť zväčšovacím sklom.** Tým, že si urážku zoberieme priveľmi k srdcu, stáva sa z nej svetový problém: malá nezdvorilosť sa stáva veľkou urážkou nášho „Veličenstva“. Nože, prížmurme oko! Sú to maličkosti. Aj my to niekedy preženieme. Zahasme iskru prv, než spôsobí požiar.

4. **Nereagovať hnevom.** Ak sa nás aj niečo dotkne, nesprávajme sa podráždene, ovládajme sa! Sebaovládanie nie je slabosť, ale veľká sila. Pokojná vyrovnanosť je cnosť silných. Kto za urážku odpláca urážkou, dopúšťa sa tej istej chyby, ako ten, kto ho urazil.

5. **Mat' zmysel pre humor.** Povedať vo chvíli napätia pár žartovných slov, neraz znamená zachrániť situáciu a navodiť pokojné ovzdušie, ktoré spríjemňuje vzťahy s inými. Niekedy stačí slovkó či úsmev, ktorý ako slnečný lúč na zamračenom nebi rozoženie mraky a navráti jasnú oblohu.

6. **Prijať iných takých, akí sú.** V hudobnom nástroji každá struna vydáva svoj vlastný tón a až keď znejú spolu, vnímame krásu hudby. Rozličnosť je dar. Má nás privádzať k spolupráci, nie ku konfliktom. Sme rozdielni, nie však protivníci. Teda s úctou a rešpektom prijímajme, že tí druhí sú iní než my. Rozmanitosť prináša vzájomné obohatenie.

7. **Naučiť sa prijať seba samých.** Aby sme vedeli prijať iných, musíme sa naučiť prijímať aj seba samých. Kto nevie brať seba samého takého aký je, upadá do komplexov. Neporovnávajme sa s inými hovoriac: Ten je lepší, úspešnejší, viac si ho vážia ako mňa. Vzbudzuje to v nás pocit menejcennosti alebo hlúpu pýchu. Na strome sú užitočné konáre aj plody.

8. **Nepovažovať sa za odborníkov vo všetkých oblastiach.** Pamätajme si, že Pán Boh nedal inteligenciu len nám, preto si dávajme pozor a pri rozhovoroch sa vyhýbajme povýšeneckým spôsobom. Nepoučujme všetkých o všetkom. Buďme pokorní. Sokrates hovorieval: „Viem, že nič neviem“.

9. **Byť k iným úprimný.** Vyjadrovať to, čo naozaj cítíme: „čo v srdci, to na jazyku“. Byť úprimnými, ale bez toho, aby sme vnášali hádky a nedorozumenia. Vedieť úprimnosť zaodiť láskou, úctou, pokorou, diskretnosťou. Vedieť povedať, čo si myslíme, vo vhodnej chvíli a vhodnými slovami.

10. **Byť trpezlivý.** Iba s trpezlivosťou sa nám podarí niečo dosiahnuť. Trpezlivosť je cnosť múdrych a silných. Je nevyhnutne potrebná aj vo vzťahoch s ľuďmi, pretože nikto nie je dokonalý. Blížnych si môžeme získať trpezlivosťou.

ČO SME DLŽNÍ ADVENTISTOM?

Adventisti sami seba definujú ako pokračovanie reformačného hnutia, o ktoré v Európe usilovali Hus, Luther, Kalvín, po nich Wesley, Finney a ďalší. Každý z nich posunul Kristovu cirkev o krôčik ďalej v tom potrebnom návrate k biblickému kresťanstvu, ktoré bolo v priebehu storočí zdeformované na nepoznanie. Každý z nich objavil pre nás iný dôraz na zasypané biblické pravdy. Nikomu nebolo dané odkryť ju celú.

Adventisti zdôraznili blízkosť Kristovho návratu (adventu), tému tzv. pred-adventného súdu, účtu k Pánovmu dnu odpočinku a zodpovedný vzťah k zdraviu.

Aj keď pôvodné očakávania Kristovho návratu v r. 1844, vypočítaného na základe chybných interpretácií časových údajov z Danielovho prorocstva, sa nakoniec nenaplnilo, bolo by určite nesprávne túto stránku kresťanskej viery, toto vytrvalé očakávanie podceňovať, tým menej zavrňovať. Nebudeme sa iste pokúšať o nové výpočty, ale i obyčajný pasívny postoj k eschatológii (náuka o posledných veciach zeme – pozn. prekladateľa) by ľahko mohlo viesť k prehliadnutiu jasných znakov 'posledných časov', ktoré sa domáhajú našej pozornosti. Návrat Židov do Izraela a dianie na Blízkom východe k nim nepochybne patria. Žiť si bezstarostne tak, ako by Kristov príchod bol stále ešte v nedohľadne, si verní Kristovi učenici nemohli dovoliť vôbec nikdy, nieto dnes.

Návrat od konštantínovskej nedele k biblickej sobote, ktorú po celé dejiny zachovávalo židovstvo vrátane Ježiša a jeho učeníkov, a vlastne aj prvokresťanská cirkev až do Konštantínovho ediktu z roku 321, sa adventistom v širšej kresťanskej cirkvi presadiť nepodarilo z dôvodov asi hlavne praktických a technických. Konštantín, pôvodne vyznávač 'boha slnka', nariadil svätím 'deň slnka' skôr natruc Židom než na pamiatku Ježišovho vzkriesenia - sám v tej dobe Kristovým nasledovníkom nebol a pokrstiť sa dal až na smrteľnej posteli.

Teologické dôvody pre nedeľu namiesto soboty boli vykonštruované dodatočne - v Biblii, jedinom autoritatívnom zdroji reformačného kresťanského učenia, žiadnu oporu nemajú. Toto poctivé priznanie sme my, nedeľní kresťania, dlžní ako sobote, tak naším bratom adventistom. Môžeme im byť prinajmenšom vďační, že aspoň v občianskom živote sa tiež vďaka ich úsiliu presadila 'nepracovná sobota' najskôr v USA a postupne aj v Európe, od r. 1966 tiež u nás. Vďaka päťdňovému pracovnému týždňu sa tak Židia ani adventisti nemusia kvôli svojmu sabatu dostávať do konfliktu so zákonom či zamestnávateľom, ako sa pred tým bežne stávalo. Za povšimnutie by však stála aj súvislosť teológie soboty a teológie stvorenia. Eschatologické odpočinutie v Kristovi a konečného vykúpenia, ako to naznačovali znamenia konané samotným Ježišom práve v sobotu.

Zodpovedné zaobchádzanie so zdravím ako s majetkom zvereným od Boha (veď telo je chrám ducha!), tiež nie je v kresťanskej cirkvi zd'aleka samozrejmosťou. Ak nie je správne robiť si zo zdravia modlu, je nemej povážlivé o svojom zdraví vôbec nedbať, alebo ho dokonca vedome poškodzovať fajčením, alkoholom, drogami, sústavným prejedaním a vôbec zlou životosprávou. Dnes na to už všeobecne poukazujú lekári veriaci i neveriaci Ešte v minulom storočí to však boli hlavne adventisti.

Z povolania, ktoré prijali, vyplýva aj ich významný podiel na budovaní a rozvoji vzdelávacích a zdravotníckych zariadení nielen v Spojených štátoch, ale spolu s misiou

najmä v rozvojových krajinách. Taktiež u nás sa snažia o nový prístup hlavne k deťom a mládeži.

Zdá sa teda, že nastolené témy a dôrazy čakajú stále na aktuálnej premyslenie. V každom prípade by bolo treba čo najskôr otvoriť na oboch stranách teologický dialóg a v ňom postupne prekonávať predchádzajúce postoje, rozdeľujúce kresťanov na pravoverných a 'sektárov' či na pravoverných a odpadlíkov. Každý takýto počin by bol zaiste ku cti a chvále Božej.

Pavel Mareš, Evanjelický týždenník - Kostnické iskry, 19. septembra 2007

ASTRONAUT NASA ČOSKORO PREKONÁ REKORD VO VESMÍRE:

„MEDZI VEDOU A PÍSMOM NIE JE KONFLIKT“

Astronaut NASA, ktorý sa čoskoro stane americkým rekordmanom v počte dní strávených vo vesmíre, je vyznávajúci kresťan, ktorý verí, že vedecký výskum potvrdzuje biblické vysvetlenie stvorenia.

Jeff Williams je 58-ročný astronaut s kariérou v NASA trvajúcou dve desaťročia. V roku 2000 slúžil ako palubný inžinier pri lete raketoplánu. V rokoch 2006 a 2009-10, bol na šesť mesiacoch trvajúcich misiách na ISS. V marci 2016 odletel spolu s dvomi ruskými kozmonautmi na ďalšiu šesťmesačnú misiu na túto orbitálnu stanicu. Na tejto medzinárodnej vesmírnej stanici zostane až do začiatku septembra 2016.

Z ISS poslal J. Williams fotografie, ktoré boli uverejnené na Twiteri. Napísal: „Je skvelé byť späť na palube orbitálnej základne!“

J. Williams je nielen skúsený astronaut, on je tiež otvorený a vyznávajúci kresťan. V roku 2010 vydal knihu s názvom „Práca Jeho rúk“, v ktorej boli fotografie z vesmíru nafotené počas pobytu na ISS v rokoch 2009-2010, spolu s početnými biblickými veršami.

Jeff Williams hovorí, že nevníma žiadny rozpor medzi svojím kresťanstvom a svojou prácou pre NASA. „Všeobecne sa má za to, že všetci čo pracujú v NASA sú ateisti, ale nie je to pravda.“ povedal v rozhovore pre Inštitút výskumu stvorenia v rozhovore v roku 2015.

„Je mnoho kresťanov v NASA aj v iných vládnych agentúrach. Práca, ktorú robím a robil som počas svojej vojenskej kariéry je plne v súlade s Písmom, žil som ako kresťan a nebol s tým žiadny problém.“

„Rovnako tak neexistuje žiadny rozpor medzi Bibliou a skutočnou vedou“, povedal J. Williams. „Nevidím konflikt medzi skutočnou vedou a Písmom. Zistil som, že vo všetkých prípadoch, keď dôjde ku konfliktu, to nie je v rozpore s vedou, ale v rozpore s osobným predpokladom, ktorý si niekto vytvorí. Ak niekto vníma že veda je v rozpore napr. s prvými kapitolami Genesis, to nie je konflikt vedy ale osobného predpokladu, toho, kto si to vytvoril.“

„Ak si vytvoríte predpoklad, ktorý vylučuje možnosť Boha, vylučuje možnosť nadprirodzených činov, a všetko musí byť vysvetlené len prirodzenými procesmi, potom ste v podstate obmedzený, čo vám môže veda objektívnym pozorovaním povedať.“ „A táto otázka pri pozorovaní príde. Ja predpokladám Boha a tiež pravdu Písma.“

<http://christiannews.net/2016/03/21/>